

Kruis of munt?

Zingevingmomenten, spiritueel onthaasten, herbronning door je innerlijke reis... Je vindt het terug in elke zichzelf respecterende managementcursus. Er worden boeken over volgeschreven. *Happinez* is de glossy met de hoogste oplage in Nederland. En nu zelfs Hollands Next Topmodel Kim Feenstra voor de EO in stille retraite gaat om God te vinden, is er helemaal geen ontkomen meer aan. Bezinning, stilte, spiritualiteit is *hot*.

Dat heeft de toeristische sector ook ontdekt. De onthaast-, bezin- en verwonderarrangementen schieten als paddenstoelen uit de grond. Spiritueel toerisme is een buzz word. Van 'diepzielduiken' tot bedevaart. Van meditatieweekend tot een bijzondere uitvoering van de Matthäus Passion. Van www.langsheiligehuisjes.nl (in Twente) tot www.bezinenlimburg.nl.

De World Tourism Organisation (WTO) heeft becijferd dat 37% van alle wereldwijde toeristische verplaatsingen een cultuurtoeristische drijfveer heeft, en dat bij weer 44% daarvan het spirituele aspect een belangrijk onderdeel is. Wie kijkt naar de massale bedevaarten naar Lourdes, de honderdduizenden jongeren die Taizé weten te vinden, de Hadj naar Mekka of de ruim 200.000 pelgrims die in no time op het Sint Pietersplein in Rome stonden om de nieuwe paus Franciscus te begroeten, begrijpt die cijfers. Zo massaal is het in Nederland niet, maar toch steken ook in het klooster van het Limburgse Wittem elk jaar bijna 200.000 bezoekers een kaarsje aan. De provincie heeft becijferd dat dit 'spiritueel toerisme' jaarlijks tientallen miljoenen euro's in het laatje brengt.

Nou heb ik natuurlijk niks tegen een stil moment bij de paters redemptoristen in Wittem, een week van ontmoeting en gebed bij de broeders van Taizé, of een persoonlijk bezinningsweekend in het klooster van Chevetogne. In tegendeel zelfs. Maar van dat postmoderne geneuzel van al die hotels, reisorganisaties en toeristische promotieorganisaties die tegenwoordig met *Happinez* slogans hun aanbod verpakken als zingevingvakantie of spirituele reiservaring, krijg ik spreekwoordelijk jeuk. Dat is niks anders dan 'vernieuwde OMO wast nu nog witter'. Je reinste boerenbedrog. En als ze al 'kruis' zeggen, gaat het om niks anders dan de klinkende munt.

Special Destination HOOGSLAPERS

Wie dacht dat roze geraniums en geblokte tafelkleedjes tot de standaard huisraad van een berghut behoren, heeft het mis. Van betonnen kolossen tot afgelegen afdakjes: berghutten heb je in alle soorten en maten. Wat blijkt? Logeren in hoger sferen is niet alleen weggelegd voor de serieuze alpinist, maar soms ook voor de 'teenslippertoerist'! Laat u verrassen door drie bijzondere 'hoogslapers' in het Alpengebied.

De hoogste:

Capanna Regina Margherita

Het ietwat scheefhangende houten huis wekt niet het grootste vertrouwen, maar rampspoed bleef bezoekers van dit Italiaanse berghotel vooralsnog bespaard. De Capanna Regina Margherita is met 4554 meter de hoogstgelegen hut van Europa.

De gezelligste:

Britanniahütte

De gezelligste berghut van Zwitserland staat in het Zwitserse Saas-Fee. Einzelgängers, zomerskiërs en dagjesmensen ontmoeten elkaar op het zonovergoten terras. Binnen zorgt het haardvuur voor een huiskamergevoel. Tijd voor rösti, raclette en Walliser worst!

De modernste:

Refuge du Gôüter

De Refuge du Gôüter is misschien wel de meest merkwaardige berghut in de Franse Alpen. Waar ooit een slaaphutje met vier bedden stond, is in 2012 een modern complex verrezen dat meer weg heeft van een futuristisch bankgebouw dan een berghut.

Deze Italiaanse capanna ligt bovenop de Punta Gnifetti in het Monte Rosa massief, als een kers op een suikertaart. Met haar hemelhoge Himalaya-achtige rotswanden is de omgeving er een van de overtreffende trap. De hut is vernoemd naar de Italiaanse koningin Margherita die er in 1893 de nacht doorbracht. Het primitieve onderkomen van de sportieve vorstin en haar gevolg is niet te vergelijken met de situatie anno 2013: elektrisch licht, internet, een bar met grappa en een bibliotheek om de eenzame uren door te komen. Wie deze 'luxe' wil bereiken, moet bergen verzetten, want de Margherita hut is alleen te bereiken door het oversteken van gevaarlijke gletsjers. Die gletsjers zouden gelukzoekers de toegang tot een 'verloren paradijs' ontzeggen – een legende die heel wat slachtoffers maakte onder schatzoekende klimmers. Maar ook zonder bijgeloof is een expeditie naar deze hut een alpien avontuur voor de *happy few*. Teenslippertoeristen wordt dan ook aangeraden de Italiaanse vorstin alleen na te volgen in haar pizzavorkeur.

Wallis is een van de bekendste wandelgebieden van Zwitserland. Hier vind je de 23 kilometer lange Aletschgletsjer, de piramidevormige Weisshorn en de bekende Matterhorn. De Europese elite vond al vroeg haar weg in de witte wereld van Wallis. Zo was het vorig jaar zomer precies honderd jaar geleden dat een groepje geldstrooiende Britten een houten berghut opende op de flank van de Felskinn. In een eeuw tijd is hun Britanniahütte uitgegroeid tot het populairste berghotel in de Zwitserse Alpen. Dat komt vooral door de gemakkelijke bereikbaarheid van de hut en niet te vergeten het prachtige panorama! In het hoogseizoen vind je hier dan ook veel gezinnen met kinderen. Vanaf het bergstation voert een korte, maar spectaculaire wandeltocht over de Chessjengletsjer naar de hooggelegen hut (3030 meter). De roodgeverfde luiken geven een gezellige gloed aan de natuurstenen muren. Achter een bord dampende goulash is het genieten van het uitzicht. Al leert de ervaring dat de kleinste stappers vooral onder de indruk zullen zijn van de nepijsbeer in de gletsjergrot.

Wat direct opvalt aan dit bijzondere berghotel, is dat het als het ware boven de afgrond hangt. De eivormige, vier verdiepingen tellende houten structuur is overkleed met staal, waarlangs de sneeuw gemakkelijk naar beneden glijdt. De opgevangen sneeuw wordt vervolgens gebruikt als watervoorraad. Zonnepanelen, 'vliegtuigtoiletten', een generator op lijnzaadolie: de laatste slaapplek voor de top van de Mont Blanc beschikt over de modernste duurzame snuffjes. Er is slechts één nadeel: de aanvoer van levensmiddelen gaat, net als de afvoer van afval, per benzine slurpende helikopter... De berghut mag dan klimaatneutraal zijn; buiten zorgen stijgende temperaturen voor steeds gevaarlijkere klimcondities. Gelukkig mogen gasten eerst een nachtje op krachten komen voor zij aan de 'tocht der tochten' beginnen. Daar lig je dan, dromend onder je donzen dekbed op 3835 meter hoogte. Een gapend gat onder je voeten, niets dan blauwgrijze bibberlucht om je heen en de permanente dreiging van insneeuwen en isolement. Modern afzien: je moet ervan houden.